

הזאת? בשנת דפ"ב לפי הקדמתו לבית
יוסף כתב שלא היו לו ילדים,
בשנת רצ"ז היה בצפת אם כן יוצא
שישב בניקופול בין הכל י"ג שנה,
האם יש באפשרויות שנולדה לו בת
והשיא אותה במשך הזמן הקצר הזה?

1234567

גם ברוב המקומות בספר "מגיד משרים" מספר השנים אינם ריכוזיים, וזה
יראה כי לא נכתב הספר הזה כי אם שנים רבות אחרי מות ר' יוסף קארו.
יום שבת ה' לאדר שנת ש' פרשת תרומה (אזהרות), והנה בשנת ש' היה
יום השבת ו' לחדש.

שנת ש' אור ליום השבת י"ג למכת (פרשת ויחי) והנה בשנת ש', נפל י"ג
מכת ביום ד' לשבוע, ופרשת ויחי היתה ביום ט"ו לחדש.
שנת אש"ה אור ליום השבת כ"ב אדר (פרשת תשא) והנה בשנת ש"ו (נפל
יום השבת בשכנה עשר לחדש, וכ"ב אדר היה ביום ד' לשבוע.
שנת אש"ה אור ליום שבת כ"ב לאדר ראשון (ויקהל), שנת ש"ו היתה פשוטה
(הערה, הזכנים הם כל כך בלי סכונים עד שאי אפשר להאמין ששני המקורות
יצאו מעט סופר אחד יהיה מי שיהיה).

בפרשת תשא כתב שהיתה השנה פשוטה (שנת אש"ה) ובפרשת ויקהל
שהיתה מעוברת, מצד אחר אם היתה השבת ההיא פרשת תשא לא יכלה להיות
באותה השעה גם פרשת ויקהל.
שנת ש"ו אור ליום השבת כ"ו לאדר ב' (פרשת ויקהל) כבר אסרנו ששנת
ש"ו היתה פשוטה.

שנת שד"ה אור ליום השבת כ"ב לחשון (פרשת תולדות) והנה בשנת ש"ז
(שד"ה) נפל כ"ב חשון ביום ד' לשבוע, ופ' תולדות היתה בשני לכסלו, ואם בשנת
ה' ש"ד נפלה בכ"ט לחדש חשוון.
שנת ה' שכ"ח אור ליום ב' י"ט למכת (משלי), והנה בשנת שכ"ח נפל י"ט
מכת ביום הראשון לשבוע.

אחרי אשר הבאנו חלק מן ההתנגדות אשר בין המגיד משרים ויתר ספרי
הרב קארו, ונמסר הסתירות אשר בין חלקי הספר הזה השונים, לא למותר יהיה
להביא עוד איזה ראיות מכריעות שתראנה בטח כי לא מידי הרב הזה יצא הספר:
א) את ספרו "אבקת רזבל" שנשאר ימים רבים בכתב יד יקרא בעל המ"ט
"קופת רזבלים" (פרשת כי תצא) וזה יראה כי לא ראה את הספר שהיה בכתב
יד, כי אם זמן מועט ואם ראהו לא היה בידו בעת כתבו דבריו אלה.

ב) ר' יצחק בן החבר שמואל ביננא איש ירושלם, המאסף
החלקים השונים מן הספר אשר נקרא אחרי כן "מגיד משרים" (מהדורא קמא),
ומביאו לבית הדפוס בעיר לובלין בשנת ת"ו, כתב בהקדמתו לספר הזה: "שליו
הייתי בביתי... והנה קפצה עלי רוגז... ילדי שעשועים מתו במגפה לפני ה'...
והנה לבי היה בוער כאש מקובעת כוס החרעלה אשר שתיתי... אז אמרתי, באתי
במגילת

במגילת ספר כתוב לפני, לתור בו דרך האחרים, ללמוד בפקודי ה' הישרים, ובהם אתנחם לשתנות מי המרים... וכן עלתה על רוחי לזכות בו שלמים וכן רבים, ולשמש לבכות האהובים והנדיבים, בשערי בת רבים, ולהביא אל בית הדפוס ספר הקדוש והנכבד לכמה סבות, ורב טוב לבית ישראל להשבות ולהצמיח תועלת וממשלת תוחלת, שיניע מהם אל עין הקורא להפקידו על סבל בית יוסף ואוצרותיו, ולהטעים מעם מטעמותיו שעשועי סודותיו, ולא באתי להתכבד על ידי הדפסת הספר במרוצה, כי אם יפוצו מעינותיו חוצה, על כן קראתי בשם את הספר הזה מגיד משרים, להיות זכרו לדור דורים...". הנה כי כן יוצא לנו שר' יוסף קארו גם לדברי המאסף לא קהא בשם את הספר הזה המיוחד לו, וכי הוא (המאסף ר' יצחק בינגא) מצא לנכון לקרוא בשם "מגיד משרים" המאסף הזה.

ג) בסוף הקדמתו ר' יצחק בינגא יוסיף להגיד, כי ר' יוסף קארו בעצמו לא כתב דבריו, בחייו, אלא שאחרי מותו גלה הסודות האלה כהלום לקדושים אשר בארץ, ובה דבריו: "את הור והדר כתבי הקדש אשר נתגלו על פי המגיד הקדוש הגאון הנזכר, יחד בלם קרושים, בתי הנפש והלחשים, ונבוני לחשים, דברים מקובלים מסובלים ומגודלים, בקנה אחד של קדושים עולים, יקרים מפנינים, פנים מפנים שונים, גבוהים ורמים משיכי נפשות תמימים, סגולת סלת תהלת באור מאורי סודות רמים ונשאים, פלאות מסולאות אל תמים דעים, המה העולות מעלה מעלה, על גפי מרומי, מהלך שבילי צפוני, סודות התורה ושאלו נא וקרא, מי עמר בסוד ה' כאשר עלה ונתעלה הגאון החכם הקדוש הנזכר ונהנה משלחן גבוה שלחן מרך מלכים? נכנס לפני ולפנים בהיכל מלכו של עולם והיו הדברים העתיקים אשר בראי מוצקים בלם מחמדים בלם מטתקים סתומים וכמוסים באוצרות שחקים ונתגלה עכשיו לצדיקים.

ד) בסוף פרשת בראשית (מהדורא קמא) כתב המאסף: "כל זה מצאתי מפרשת בראשית מהרב הגדול מה"רי קארו וזה"ה מהמגיד" ובסוף פרשת תזריע (סוף הספר במהדורא קמא) כתב: המהדורא קמא תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם, עד כאן המהדורא קמא מפי הרב הגדול מה"רי קארו זכר צדיק לברכה, יוצא לנו מזה, כי לא מצא מקורות כתובים מידי ר' יוסף קארו או העתקתם, אלא כתבים אשר כתבו אחרים אשר הגיד אליהם דבריו כדן בסובב בחלום, והמקורות האלה היו למעין לא אבזב לסופרי עמנו, הכתבים האלה תוצאות תזיונות וחלומות היו בידם להכריע את הכף כאשר נשקלו מאזנים יחד עם יתר ספרי ר' יוסף קארו האיש המסוגל הזה אשר עלה בידו להביא אחרות הדתי ולסדר החוקים השווים לכל נפש יהודי בכל התפוצות.

הראשון בין סופרי עמנו המומחים שנבשל עם המגיד משרים" המיוחד לר' יוסף קארו, היה ר' צבי גרין בקנאתו העזה נגד המקובלים ומחבר ידיעה מדויקת

בגלילות